

tegnes som knopskydning, endda med substral over, fordi den frodighed, der danner sig der, sådan set også burde kunne give plads til den fleksible ungdomsuddannelse.

Kl. 18.25

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg synes, der er forskel på knopskydning og på adgangsveje. Alt, hvad regeringen gør, sigter på at få folk ind i de ordinære kompetencegivende uddannelser. Derfor vil vi gerne have flere veje ind i de uddannelser og i øvrigt også flere veje ud af dem igen af hensyn til dem, som får lyst til at skifte, eller som får lyst til at tage en anden, måske en videregående uddannelse. Det er altså den tænkning, vi har.

Og vi synes ikke, at forlaget er nødvendigt. Det er velment, og det er sikkert bedre end ingenting, men vi synes altså, at det, vi har satset på, er bedre.

Nu er der jo ingen, der vil forhindre de to udvalg, der netop er forhandlet til at blive nedsat på erhvervsuddannelsesområdet, i at drøfte også det forslag, der ligger her. Det er der jo fuld frihed til. Jeg tvivler på, om de to udvalg vil tage det op, men muligheden er der.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Nu tror jeg også, ministeren har erfaret, at der efterhånden ikke bliver taget ret mange ting op, som ikke forventes at falde i god jord hos regeringen. Så derfor ville det være en stor hjælp, hvis ministeren udtalte, at det ville være relevant at overveje det her forslag som netop en måde til at komme ind i enten kompetencegivende uddannelser eller ud på arbejdsmarkedet på.

Det, der jo er kernen i det, er, at man sammensætter et forløb, som man vil kunne få merit for senere. Og det vil sige, at en ung pige, som er blevet helt forvirret i sit hoved, og som måske har svært ved at knække læsekoden, via den fleksible ungdomsuddannelse kunne få en helt anden selvtillid i forbindelse med f.eks. en social- og sundhedsuddannelse. Når hun så begynder der, kunne hun få en merit for det forløb, hun havde fået, sådan at hun måske kun spildte – i ministerens terminologi, vil jeg tro – helt marginal tid og faktisk kom i gang og gjorde det på et andet grundlag og med en forventet succes, som måske ellers havde været udelukket.

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Inden så længe kommer regeringen med et oplæg om 10. klasse. Og 10. klasse vil i det oplæg i højere grad blive rettet mod at samle den gruppe op, som det her forslag sigter på. Vi vil lægge meget vægt på brobygning og på meritgivning.

Så der er ikke så stor forskel i tænkemåden mellem regeringen og forslagsstillerne. Vi synes bare, der er så mange muligheder allerede, at vi gerne vil nøjes med at bruge dem.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Nu ved jeg, at ministeren har meget erfaring på uddannelsesområdet qua sin tidligere tid som minister, så jeg vil spørge: Når man snakker målsætninger, er det så ikke bekymrende, at det går den anden vej med antallet af unge mennesker, der får en kompetencegivende uddannelse? Er det ikke bekymrende, at andelen af unge, der ikke får en kompetencegivende uddannelse, siden 2002 er steget med, lad os nu lade være med at tage EGU'en med, i hvert fald 5 pct., og så er vi oppe på 22-23 pct., der ikke får en kompetencegivende uddannelse? Hvad mener ministeren der skal til?

Jeg har også læst forslagene om mesterlære, jeg har selv, indtil vi kom ud af integrationsforliget, været med i det, og jeg har diskuteret det med nogle af mine gode venner i uddannelsesverdenen, som siger til mig, at det nu vil blive de stærke, som har netværket, som vælger. Her taler vi om nogle grupper, som for de flestes vedkommende er røget ud af uddannelsessystemet.

Men er det ikke bekymrende, at det er så mange og flere, der ikke får en kompetencegivende uddannelse?

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det kan man jo rolig kalde et retorisk spørgsmål, for det gentager jeg jo ti gange om dagen. Det er bekymrende, og det er det, der er det vigtigste grundlag for, at vi har nedsat Globaliseringsrådet. Når man går ind i et videnssamfund, skal man ikke have 20 pct., som ikke er i stand til at tage en uddannelse. Det er jo derfor, vi også har nedsat det udvalg, som i dag kom med en læsehandlingsplan.

Så hvis man læser regeringsgrundlaget fra februar, hvis man ser finanslovsforslagene med de ekstra penge, så må man sige, at det er svært at nævne en dag i Danmarks historie, hvor der har